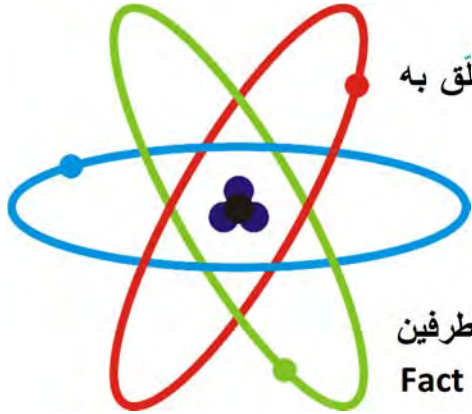

اظهار نظر نسبت به پایان مذاکرات

هسته ای

امیرفیض - حقوقدان

اظهار نظر نسبت به مفاد موافقت نامه جامع بین ۱+۵ و ایران معلق به تحقق مراتب زیر است:

اول- انتشار متن امضاء شده ایران و کشورهای ۱+۵ و نه متنی که یکی از طرفین آنرا منتشر میسازد.

در گذشته این تجربه بدست آمده که عدم امضای توافقنامه از سوی طرفین امکان تفاسیر گوناگونی را ممکن میسازد. مانند فکت شیت Fact Sheet لوزان.

دوم - بشرح مصوبه کنگره آمریکا و همچنین مجلس اسلامی و قانون اساسی جمهوری اسلامی توافق و یا قرارداد بین ایران و ۱+۵ بدون تصویب مجلس بی اعتبار است.

البته در مورد مجلس اسلامی جای نگرانی برای ایراد و یارد موافقت نامه نیست، زیرا مجلس اسلامی طویله ایست تحت فرمان مهتر. ولی این قاعده شمولی بر کنگره آمریکا ندارد.^۱

با آنکه قبل از تصویب کنگره و یا مجلس اسلامی موافقت نامه و یا قرارداد و یا هراسمی که بر آن نهاده شود بی اعتبار است و چیز بی اعتبار هم قابل بحث و نقد نیست، الا مدارج بی اعتباری آن. مع هذا انتشار متن کامل توافقنامه آنها به امضای ایران و کشورهای ۱+۵ لازمه ارجاع موافقت نامه به کنگره و مجلس اسلامی است زیرا مجلس اسلامی و کنگره ظاهرا نمایندگان مردم هستند و این حق مسلم مردم است که از جریان آگاه باشند و نمایندگان خود را به استحضار بیشتر برسانند و در یک کلام نمایندگان و امداران مردم هستند و اساسا اصل این است که مجلس و نمایندگان آن از طریق مردم به مطلب میرسند. مکتوم ساختن موضوع موافقت نامه از مردم و طرح و تصمیم گیری مجلس و یا کنگره آمریکا ناقض اصول دموکراسی و پل زدن بر روی اطلاعات و حقوق مردم است. موافقت نامه های بین المللی باید در جریان بحث و نقد مطبوعات و صاحب نظران روانه مجلس گردد و الا هدف، که حقوق ملت است تضمین نخواهد شد.

^۱ - کنگره آمریکا هم با توجه به گفته های امروز آقای اوباما، موظف خواهد شد هرچه ارباب گفته است را بپذیرد- سه بار در گفته خود اعلام کرده است اگر کنگره بخواهد موضوعی که بر آن توافق شده را رد کند رییس جمهور از قدرت حق و تو خود استفاده خواهد کرد. ح-ک

ایجاد جوّ تصنعی

آمریکا و ایران مشترکا در رابطه با آخرین روزها و هفته های مذاکرات نمایشی، نقش و جوّی تصنعی در بستن کردن مذاکرات ایفا نمودند و با تبریک و تجلیل آقای کری از نمایندگان ایران تصاعد جوّ مذاکرات و دستاورد آنها درحالی که اصلا معلوم نیست که دستاوردهای آن توافق چیست به منتهای تصور رسانده اند؛ این صحنه سازی برای آن است که قدرت انتقاد را از منتقدین سلب کنند و جریان موافقت نامه مصون از اعتراضات عمومی ادامه یابد، و مردم و آگاهان بطور طبیعی در مشارکت و بحث و آنالیز موافقت نامه احتیاط کنند. دقیقا کاری که در شورش ۵۷ صورت گرفت یعنی با جوّی که بی بی سی و شورشیان مذهبی ایجاد کردند بسیاری از کسانی که از بلای حکومت اسلامی آگاه بودند در آن جو غلطیدند و به مجیزگویی از جمهوری اسلامی پرداختند که معروفترین آن افراد در خارج از کشور رامیتوان آقای اسماعیل نوری علا معرفی کرد.

همان جوّ ایجاد شده بود که همگان هم موی خمینی را لای قرآن وهم تصویر اورادرمه دیدند و هیچکس را یارای این نبود که بگوید من عکسی در ماه نمی بینم (مشخص ترین فرد، در تحمیق مردم به ملاحظه تصویر خمینی در ماه شخص علیرضا نوری زاده بود = شهادت نگارنده این تحریر).

جوّ سیاسی و یا اجتماعی عاملی است بسیار مهم که بسرعت میتواند مجاز را بجای حقیقت به مردم غالب کند و یا بیگناه را گناهکار و گناهکار را تبرئه کند ولی جوّ دائمی نیست و حافظ در بیان آن گفته است.

حالی درون پرده بسی فتنه می رود تا آن زمان که پرده برافتد چها کند